..li 194..aterdag 24 Juli 1943 — DAGBLAD — 60ste Jaargang, No. 3960

AMIGOE DI CURAÇAO

1943.

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve s Zondags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
f 1.50 per maand [Aruba f 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers f 0.10.

Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Redactie Tel. 1858.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij, tel. 1550.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.

Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38
Kantoor voor Administratie Gebiedsdeel Bonaire:
M. L. BOOI, Bredestraat, Kralendijk.

Vredesbetogingen in Italië.

...golf van stakingen en sabotage gaat door het land.

...volking van Palermo dol van vreugde.

...ok Trapani en Marsala veroverd; aantal gevangenen gestegen tot 60.000.

ITALIANEN WENSEN VREDE.

...erichten uit Madrid deelden me-...dat de Italianen na de val van Pa-...no in enkele grote steden op straat ...onstreerden en allemaal „vrede" ...pen.

...Voorts zou een golf van stakingen ...sabotage door het land gaan.

...De berichten zeiden, dat vredesbe-...ingen gehouden werden in Rome, ...netië, Milaan, Turijn en Triest. ...orts werd gezegd, dat de burgers ...ne ontruimen. De Balkan zou ook ...melen volgens berichten over op-...nden en gevechten. (Geallieerd ...ofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) ...7).

...TALIAANSE JAARKLASSEN OPGEROEPEN.

...Een uitzending van Rome, welke ...r de Associated Press werd opge-...gen, **deelde mede**, dat alle dienst-...ntige officieren en manschappen ... de jaarklassen 1907 tot 1922, wel-...nog niet onder de wapenen zijn, zich ...r 15 Augustus moeten aanmelden ...r krijgsdienst (Londen, (AP) 23.7).

...MONTGOMERY ONTVANGT VERSTERKINGEN.

...Radio-Vichy zeide, dat Montgome-... gedurende de laatste dagen verster-...gen ontvangen heeft en dat een ...otscheepse aanval op Catania elk ...enblik verwacht kan worden. Een ...zending van Rome, welke door de ...sociated Press werd opgevangen, ...de: „Door de ernst der tijden en de ...itaire vereisten, zijn alle sportwed-...ijden, behalve amateurspelen, afge-...t (Londen, (AP) 23.7).

...TROEPEN TREKKEN TERUG BIJ CATANIA.

...Radio-Rome liet doorschemeren, dat ...asstrijdkrachten zich teruggetrok-...n hebben bij de havenstad Catania ... Sicilië. De radio zeide: „Onze ...ijdkrachten brachten haar stellin-...n bij Catania meer naar achteren ...er in orde".

...Een Duitse uitzending, welke werd ...gevangen door de National Broad-...sting Company zeide tevoren, dat ...t aanvallende Britse 8e leger tijdelijk ... hoofdlinie van de as had doorge-...oken (New York, (AP) 2.73).

NIEUWE TACTIEKEN.

Officieel wordt medegedeeld, dat de ...eallieerden moderne tank- en vlieg-...ig-tactieken hebben toegepast om ...alermo te veroveren. Voorafgegaan ...oor pantservoertuigen, drong een co-...nne de hoofdstad van Sicilië binnen ...t het Zuid-Westen.

...Een tweede colonne trok naar Pa-...rmo uit het Zuid-Oosten. Een derde ...olonne zwenkte naar het Noorden en ...ankeerde de vijandelijke strijdkrach-...n, die zich van Palermo naar het ...Oosten terugtrokken. Naar schatting ...werden ongeveer 2 tot 3 vijandelijke ...ivisies afgesneden in het Westelijk ...unt van Sicilië.

De Geallieerde linie loopt nu van Palermo naar Mezzoiuso, op 25 kilo-...meter ten Zuiden ervan en dan naar ...het Westen door Carleone, Campofio-...ito, Contessa-Entellina, Santa Mar-...hereta di Belice, Montevago, Castel-...etrano en verder. De linie laat een ge-...ied van ongeveer 3200 vierkante kilo-...meter in West-Sicilië buiten de Geal-...ieerde bezettingszone.

Officiele schattingen stellen het aantal Italianen, dat afgesneden werd door de verovering van Palermo, tussen de 30 en 45.000 man. (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 23.7).

ROOSEVELT OVER HET BOMBARDEMENT OP ROME.

President Roosevelt verklaarde nog te hopen, dat de Duitsers en fascisten Rome tot open stad zullen verklaren.

Roosevelt zeide op een persconferentie, dat de Geallieerden een jaar of langer getracht hebben de Italiaanse hoofdstad tot open stad te doen verklaren en dus vrij tegen aanvallen, doch dat al deze pogingen zijn mislukt. Bij het bespreken van de laatste luchtaanval op Rome merkte de President op, dat de stad luchthavens en rangeerterreinen heeft, welke gebruikt worden om kanonnen, troepen en ammunitie naar het Zuiden te vervoeren. Hij zeide ook, dat het bombardement ondernomen werd om Noordamerikaanse en Britse levens te sparen.

De President wilde geen commentaar leveren op de brief van den Paus aan Zijn Vicarius Generalis in Rome waarin de Heilige Vader het bombardement op Rome betreurde. Hij zeide geen bericht van den Paus ontvangen te hebben.

Het commentaar dat Roosevelt wel gaf was in antwoord op de vraag of Rome tot open stad verklaard moest worden.

Hierbij zeide hij, dat reeds langer dan een jaar de Geallieerden hebben uitgezien naar een dergelijke verklaring, doch dat de Italiaanse fascistische leiders het niet wilden doen.

Roosevelt beschreef Rome als een belangrijk militair middelpunt met luchthavens in de omgeving en ontzaggelijke rangeerterreinen voor het vervoer van troepen en kanonnen naar Zuid-Italië. Hij zeide, dat de Geallieerde elk argument gebruikt hebben opdaat deze installaties zouden worden verwijderd en de stad open verklaard zou worden, doch dat men hierin niet geslaagd is.

Voorts zeide de President nog steeds te hopen, dat dit zou geschieden.

Over de invasie van Sicilië zeide hij, dat het duidelijk is, dat de Geallieerde troepen zich in groot gevaar bevonden door de aanvoer van kanonnen en ander militair materiaal uit het gebied van Rome (Washington, (AP) 23.7).

DE SCHADE IN ROME.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart zeide in een eerste overzicht van de schade, welke bij de luchtaanval van Maandag in Rome werd aangericht, dat de voornaamste aanval op de rangeerterreinen van San Lorenzo „zeer grote schade" aanrichtte aan de banen en de spoorweg-bezittingen. Ook de Tabonelli staalfabriek en de grote chemische fabrieken ten Zuid-Westen van het doel werden getroffen (Londen, (AP) 23.7).

ROME KAN NOG TOT OPEN STAD VERKLAARD WORDEN.

Een bericht van de „Daily Mail" uit Madrid zeide, dat in de Spaanse hoofdstad de mening veld wint, dat Rome nog tot open stad verklaard kan worden. Men zeide: „Bizondere aandacht is gewijd aan de passage in de brief van den Paus waarin Zijne Heiligheid refereerde naar Zijn onderhandelingen ten behoeve van de Italiaanse hoofdstad. De correspondent van de „Daily Mail" schreef, dat Hitler — naar men zegt — er bij de Italiaanse Regering op zou aandringen om haar zetel te verplaatsen en dat in Rome overwogen wordt de Regering en de militaire staven te verplaatsen naar Verona, 400 kilometer verder naar het Noorden (Londen, (AP) 23.7).

PALERMO, TRAPANI EN MARSALA ONTRUIMD.

De Duitse radio-comentator Ludwig Sertorius zeide in een uitzending, dat de asstrijdkrachten zich hebben teruggetrokken uit Palermo, Marsala en Trapani in West-Sicilië. Hij beweerde, dat de terugtrekking volgens het plan geschiedde. (Londen, (AP) 23.7).

Het nieuws van vandaag.

Als de tekenen niet bedriegen, staat de Italiaanse weerstand reeds op instorten. Berichten uit Madrid, die door het Geallieerde Hoofdkwartier in Noord-Afrika ontvangen werden, delen mede, dat na de val van Palermo het volk in de grote steden van Italië betogingen voor de vrede heeft gehouden. In Rome, Turijn, Milaan, Venetië, en Triëst liep men de straat op en riep men om „vrede". Een golf van stakingen en sabotage zou volgens deze berichten door Italië gaan en Mussolini weet niet beter te doen dan nieuwe lichtingen onder de wapenen te roepen. Maar de Italianen willen niet meer vechten. In Palermo werden de Noordamerikaanse troepen met gejuich binnengehaald nadat het garnizoen zich vrijwel zonder slag of stoot had overgegeven. De menigte zette de straten af, juichte zich schor, wierp met bloemen en geschenken en kuste zelfs de bezwete manschappen. Het leek veel op de intocht van Tunis (blz. 1).

Generaal Patton gunt zijn mannen echter nog geen rust alvorens geheel het eiland van vijandelijke troepen is gezuiverd. In het Westen werden nog Trapani en Marsala veroverd en tussen Palermo en Messina is de kustweg bereids afgesneden.

De Duitsers trekken zich samen rond de Etna en pogen op wanhopige wijze versterkingen aan te voeren over de Straat van Messina. De Geallieerde vliegtuigen hebben evenwel de volledige beheersing van de lucht en vallen alle vijandelijke troepenbewegingen aan. Op Sicilië heeft de vijand geen enkel vliegveld meer te zijner beschikking. Die hij nog in handen houdt, zijn niet meer te gebruiken.

Ook in het Oostelijk deel van de Middellandse Zee gaf de Geallieerde luchtmacht blijk van haar macht. Op Creta werden Duitse vliegvelden en opslagplaatsen gebombardeerd door een grote strijdmacht van Hurricanes, Beaufighters en Baltimore's.

De Russen zetten hun offensief voort in de richtingen van Orel en Belgorod. Maar ook elders aan het front vallen zij krachtig aan, o.a. bij Leningrad, Izyum, Vorosjilovgrad, Novorossisk (blz. 3).

In de Stille Oceaan heeft de Noordamerikaanse vloot weer een hevig bombardement uitgevoerd op Kiska in de Aleoeten. Ook kruisers of slagschepen namen aan de beschieting deel. En in het gebied van de Salomonseilanden werd een Japans moederschip voor watervliegtuigen in de grond geboord.

OM GEZONDHEIDSREDENEN.

Nog een verandering in de Italiaanse Regering werd bekendgemaakt door de radio van Berlijn, welke in een bericht uit Rome zeide: „De Minister van het Transportwezen, Senator Vittorio Cini, is van zijn post ontheven door den Duce om gezondheidsredenen". De uitzending welke werd opgevangen door de Associated Press, zeide, dat Guiseppe Peverelli, lid van de Nationale Raad tevens Ondersecretaris van het Ministerie, is benoemd tot Minister van het Transportwezen. (Londen, (AP) 23.7).

EEN WAARSCHUWING.

De Britse radio deelde mede, dat volgens berichten uit Ankara, Hitler Mussolini gewaarschuwd heeft, dat in geval de Italianen de strijd opgeven, „de Duitse bommenwerpers al hun macht zullen aanwenden tegen de Italiaanse steden".

De uitzending werd opgevangen door de Columbia Broadcasting System. (New York, (AP) 23.7).

AP-MAN ZIET DE INTOCHT VAN PALERMO.

Harold Boyle seint in een vertraagd telegram van 22 Juli uit Palermo:

Het historische Palermo, hoofdstad en grootste stad van Sicilië, viel vandaag zonder dat zijn eigen verdedigers een schot losten op de Noordamerikaanse infanterie en pantsercolonnes, die uit drie richtingen kwamen.

Het voetvolk won de wedstrijd en liep de buitenwijken van de stad omstreeks het middaguur binnen uit het Zuid-Oosten na een tocht vanuit Corleone. Tanks rukten de buitenwijken uit het Zuid-Westen binnen na een opmars van 100 kilometer vanuit Castelvetrano, waarbij zij driemaal moesten stilstaan om vijandelijk geschut uit de weg te ruimen.

De troepen zijn dolblij dat zij deze bekende stad niet tot de overgave moesten schieten, gezien haar oude kerken, tempels en monumenten, welke haar maken tot de levende grafkelder van Phoenisische, Griekse, Byzantijnse, Noorse, Normandische, Spaanse en vroeg-Franse beschavingen.

De Noordamerikaanse waarnemend bevelhebber onder Patton aanvaardde de overgave. De Italiaanse officieren hadden hun zaken reeds ingepakt en hadden al de gehele dag gewacht om de stad van 400 tot 500.000 inwoners over te geven. Het havengebied is hevig beschadigd door de Geallieerde luchtbombardementen. De stad zelf droeg tekenen van bomtreffers, doch de schade is niet zo groot als in enkele andere Siciliaanse steden werd aangericht.

De troepen, die de stad bij de schemering binnentrokken, kregen een welkom, die de anticlimax was van de stromachtige ovatie, welke hun ten deel viel in het voorstadje Monreale. De bevolking juichte, wierp met geschenken, bloemen en fruit en schonk vrij wijn in de grootste demonstratie, die de meesten hunner ooit gezien hadden. Italiaanse soldaten, die nog in uniform waren, lijnden de straten bij honderden af en deden mee aan het gejuich. Sommigen waren zó blij om uit de oorlog te zijn, dat zij zelfs naar voren renden en de handen kusten, der Noordamerikaanse soldaten, die voorbijrolden in gepantserde troepenwagens. (Met het Noordamerikaanse 7e leger in Palermo, (AP) 24.7).

GEALLIEERDE VLOOT BESCHIET DE DUITSERS.

Officieel wordt medegedeeld, dat de vlootbombardementen van zee uit ten Noorden van Augusta aan de rechterflank van het 8e leger voortduren. 2 Geallieerde torpedojagers, waarvan een Helleense, bestreden 3 vijandelijke e-boten in de nacht van 20 op 21 Juli. Al deze boten werden beschadigd. Admiraal Leonardi, vroeger vlootcommandant te Augusta, is thans op weg naar het Verenigde Koninkrijk als oorlogsgevangenen. (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 24.7).

Deze krant is gedeeltelijk ongecorrigeerd.

Prof. Fagginger Auer te Emmastad.

Ds. Steenstra's waarnemer is tevens zijn Promotor.

De Nederlandse hoogleraar over het Universiteitsonderwijs in U. S. A.

Toen Prof. Fagginger Auer in Duitsland doceerde zaten de gestapomensen in de college-zaal aantekeningen te maken.

„Voor het eerst in 40 jaren hebben ze mij hier vanmorgen naar mijn pokkenbriefje en naar een bewijs van goed zedelijk gedrag gevraagd", aldus Professor Dr. Johannes A. C. Fagginger Auer, die eergisteren voor een bezoek van 3 maanden te Emmastad arriveerde. De Hoogleraar was naar het Politiebureau geweest, waar hem naar deze beide documenten gevraagd werd. „Ik had ze echter geen van beide en gelukkig hebben ze mij niet opgesloten", voegde Professor Fagginger Auer eraan toe.

Professor Fagginger Auer is in ons staatsdeel geen onbekende meer, want uit de verschillende vrij-Nederlandse publicaties is de naam van den hoogleraar door zijn werk voor de Nederlandse zaak in de Verenigde Staten voldoende bekend geworden. Velen zal het daarom aangenaam zijn, dat de Professor, vergezeld van zijn echtgenote, drie maanden hier komt wonen.

Zoals bekend neemt Professor Fagginger Auer waar voor Ds. Steenstra en morgenochtend half 11 zal Professor Fagginger Auer voor de eerste maal voorgaan in de Protestantse Kerk te Emmastad, na afloop van welke dienst in de consistoriekamer gelegenheid zal zijn kennis te maken met Professor en Mevrouw Fagginger Auer.

Professor Johannes Abraham Christoffel Fagginger Auer werd 6 Augustus 1882 — de verjaardag valt over weinige dagen — in Middelburg geboren. De naam doet zien dat de Professor niet van Nederlandse afkomst is. In feite komt het geslacht van den hoogleraar uit Zwitserland en een van des hoogleraars voorvaderen heeft eens dienst genomen in het Staatse leger, nu juist iets mee dan twee eeuwen geleden. Sedertdien is de familie in Nederland gebleven en ook geheel Nederlands geworden. Na zijn gymnasiale studies wilde de jonge Fagginger Auer er op uit trekken en hoewel hiertegen van ouderszijde natuurlijk wel enige bezwaren geopperd werden, trok de 19-jarige Fagginger Auer naar de Verenigde Staten, waar hij vier jaren bleef. Hierna trok de Heer Fagginger Auer terug naar Europa, waar hij wijsbegeerte studeerde te Berlijn en Heidelberg, later gevolgd door een studie in de godgeleerdheid aan de Gemeenteuniversiteit van Amsterdam. Zijn doctorstitel behaalde de Heer Fagginger Auer aan de Cornell Universiteit te Ithaca (in de staat New York der Verenigde Staten). Aan deze universiteit is ook onze landgenoot en Nobelprijswinnaar Peter Debye verbonden.

Later gewerden den jeugdigen wijsgeer nog twee doctoraten 'honoris-causa", een in de Letteren van de Clark-Universiteit te Worcester (Massachusetts, V. St.) en een in de Godgeleerdheid van de Meadville Theological School te Chicago.

Hoogleraar in de wijsbegeerte der geschiedenis aan Harvard.

Dr. Fagginger Auer is thans als professor verbonden aan de Harvard Universiteit te Cambridge (Massachusetts), waar de hoogleraar wijsbegeerte doceert. In het bizonder heeft Professor Fagginger Auer zich toegelegd op de wijsbegeerte der geschiedenis. Hoewel reeds een 40 jaren in de Verenigde Staten heeft Professor Fagginger Auer steeds zijn Nederlands staatsburgerschap willen behouden, evenals Mevrouw Fagginger Auer.

Zoals gezegd is Professor Fagginger Auer thans hier gekomen om onder andere Dominee Carel Th. Steenstra te vervangen. Ds. Steenstra is, zoals eveneens bekend, naar de Verenigde Staten vertrokken om aldaar te promoveren. Minder bekend was het, dat Ds. Steenstra zal promoveren bij Professor Fagginger Auer, die dan ook zal terugkeren voor de predikant van Emmastad naar Curaçao terug komt. Hoewel Professor Fagginger Auer evenwel waarneemt voor Ds. Steenstra gaf de eerstgenoemde ons te kennen in theologisch opzicht niet tot de richting van Ds. Steenstra te behoren. „Integendeel, ik ben zeer vrijzinnig, met een bizondere klemtoon op 'zéér', aldus Professor Fagginger Auer.

In de Verenigde Staten bestond, zo vertelt Professor Fagginger Auer verder, voor de oorlog in het geheel geen onderling contact tussen de Nederlanders.

De Nederlanders in de Verenigde Staten.

— Hoeveel Nederlanders zijn er in de Verenigde Staten, Professor?

Dat is moeilijk te zeggen. Echter niet zoveel, het getal haalt de 100.000 nog niet. En velen hiervan waren natuurlijk reeds lang in de Verenigde Staten. Wat ik u echter begon te zeggen: voor de oorlog was er dus practisch geen contact. De Regering was daar ook schuld aan. Er was geen geld, er waren te weinig consuls en er werd geen propaganda voor gemaakt. Men moet het tot eer van Ambassadeur Alexander Loudon zeggen, dat het zijn werk is geweest alle Nederlanders in de Verenigde Staten bijeen te brengen.

Professor Fagginger Auer, die voorzitter is van het Koningin Wilhelmina-Fonds en van de Nederlandse Vereniging van de 7 New England Staten, onderhoudt thans allerprettigst contact met alle Nederlanders. „Ons huis staat steeds open." De hoogleraar vertelde o.a., dat hij ook zeer bevriend is met den hier ook zo bekenden Rector Piet Mommersteeg en met Dr. Bernard H. M. Vlekke, die eveneens aan Harvard Universiteit verbonden is.

Interessant was het de mening van Professor Fagginger Auer te vernemen over het wetenschappelijk leven in de Verenigde Staten. De mening, dat de Noordamerikaan oppervlakkig zou zijn, werd terstond van de hand gewezen. Zeker, aldus de hoogleraar, in het begin was men meer tot oppervlakkigheid geneigd, omdat men door handarbeid moest beginnen het land te bewerken, omdat er een millioen inwijkelingen binnenstroomden voor wie iets gedaan moest worden. Er moesten spoorlijnen worden aangelegd, huizen gebouwd enz. Vanzelfsprekend was de eerste leefwijze dus min of meer materialistisch. Maar het jaar 1869 betekent het keerpunt. In dit jaar is Professor Elliot president van Harvard Universiteit geworden en deze heeft terstond het onderwijs aangepakt. Elliot heeft het onderwijs volkomen omgewerkt tot wat het thans is. Rekent u, dat onze Harvard Universiteit per jaar $ 30.000.000 uitgeeft voor onderwijs, dat onze universiteit beschikt over een kapitaal van tegen de $ 400.000.000. Natuurlijk, dat is geld, er men kan cultuur niet met geld kopen. Maar het toont toch dat er wat gedaan wordt. Na de tijd van de Burgeroorlog hebben wij jaren van slapte gehad, daarna is juist uit reactie een dorst naar cultuur ontstaan, die men aanvankelijk misschien dacht door geldmiddelen te kunnen lessen, doch de situatie is thans geheel veranderd en verfijnd.

De Professor maakte een speciale studie omtrent Kerk en Staat in Duitsland.

Hoezeer men aan de Harvard Universiteit ook beseft, dat men niet moet verengen, doch steeds in grotere verband ook Europa moet opnemen, blijkt wel uit de missie, waarmede Professor Fagginger Auer in 1935 belast werd. Reeds kort nadat Hitler met zijn kerkvervolging was begonnen, was er sprake van, dat iemand van Harvard Universiteit zou worden uitgezonden om de zaken zelf te bestuderen. De voorafgegane studies van Professor Fagginger Auer maakten hem de meest geschikte persoon hiervoor. Zo trok Professor Fagginger Auer tezamen met zijn echtgenote naar Duitsland, waar de Heer en Mevrouw Fagginger Auer twee jaren in Marburg woonden. De hoogleraar heeft toen een biezondere studie van het onderwerp „Kerk en Staat in Duitsland" gemaakt. Risquant was de onderneming van Professor Fagginger Auer wel, want hij zou tevens doceren aan de Universiteit van Marburg. Onderwerp was de Democratische regeringsvorm. „De gestapo-mensen zaten altijd in mijn collegezaal en ze schreven precies op, wat ik te vertellen had", vertelt de professor. Hinder hebben Professor en Mevrouw Fagginger Auer evenwel gedurende hun twee jaren in Duitsland niet ondervonden, al werd de hoogleraar wel enkele malen ter verantwoording geroepen.

Daarnaast bracht de hoogleraar herhaalde bezoeken aan Nederland. Gedurende de 40 jaren, dat hij in de Verenigde Staten is, heeft Professor Fagginger Auer wel 18 maal een reis naar Europa gemaakt, de laatste 30 jaren bijna steeds vergezeld van Mevrouw. De liefde voor het moederland is den Professor nog immer bijgebleven. Zijn taal is hem, naar zijn eigen getuigenis nog het liefst van alles en in tegenstelling tot die would-be cultuurleiders, die na een jaar in de Verenigde Staten al geen gewone r meer kunnen zeggen, reizen cancelen, ed., spreken de Heer en Mevrouw Fagginger Auer beter Nederlands dan in bepaalde kringen op Curaçao gebruikelijk is. Curaçao is onzen beiden gasten goed bevallen. Het klimaat vinden de Heer en Mevrouw Fagginger Auer heerlijk en lang niet zo warm als in Miami, waar zij juist vandaan kwamen. De heerlijke frisse wind is prettig. De Professor en Mevrouw hebben het plan ook bezoeken te brengen aan Aruba en Bonaire, al kan nog niet met zekerheid gezegd worden, of deze plannen verwerkelijkt zullen worden. Er is hier veel te doen, aldus Professor Fagginger Auer, wien wij met zijn echtgenote een recht aangename tijd in ons vrije Nederland toewensen.

Curaçao.

VORMEN.

Hedenmorgen diende Zijne Hoogwaardige Excellentie de Apostolisch Vicarius Mons. Petrus I. Verriet O.P. het H. Vormsel toe in de parochie van San Willibrordo. Hedenmiddag zal Zijne Hoogwaardige Excellentie het H. Vormsel tiedienen in de parochie van Soto.

VIERING VAN HET ST. ANNA-FEEST.

Herinnerd wordt nog ten overvloede aan de inzetting van de plechtige viering van de feestelijkheden ter ere van de Patrones van Curaçao. De feestdag valt op 26 Juli, aanstaande Maandag. Morgenavond zal Zijne Hoogwaardige Excellentie, Mgr. P. I. Verriet O. P. persoonlijk een Pontificaal Lof celebreren in de aan Curaçao's patrones toegewijde pro-cathedraal van St. Anna in de Bredestraat.

Gedurende de plechtigheid zal Pater Paulus D. Grove O. P. een Panegyricum over de Patrones houden. Deze feestpredicatie zal in de Papiamentse taal worden gehouden.

Des morgens daaraanvolgende, Maandagmorgen dus, zal er voorts om half 7 een Plechtige Heilige Mis worden opgedragen ter ere van de H. Anna in dezelfde kerk.

VERENIGINGSNIEUWS.

— K.S.C.: Zondag: Rifterrein om 10.15 uur Junioren wedstrijden.

15. uur The Western Stars — Ecuador; 16.30 uur Jong Bonaire — De West.

Op het terrein te Wishi worden nog geen wedstrijden gespeeld, omdat het veld nog niet gereed is gekomen.

Zondag as., 1 Augustus, om 10.30 uur algemene vergadering voor de Junioren, die deelnemen aan de voetbalcompetitie.

WAAROM CURAÇAO WEL EN ARUBA NIET?

In het artikeltje met bovenstaande titel, verschenen in het eerste nummer van Economische Berichten, is een onaangename drukfout geslopen. Daarin staat, dat op Curaçao, na invoering der benzine-distributie, ruim 120.000 U. S. gallon per maand worden gebruikt. Zou dit waar zijn, dan zou dit artikeltje eerder pleiten vóór invoering der benzine-distributie op Aruba, dan wat het nu had willen zijn, een bewijs leveren, dat op Aruba reeds zo weinig verbruikt wordt, dat invoering geen zin zou hebben.

Het verbruik op Curaçao van Gasoline na invoering der distributie moet dan ook zijn **ruim 180.000 U.S.** gallon. Maakt men dan een vergelijking tussen Curaçao en Aruba, dan wordt duidelijk, wat aangetoond had willen zijn, nl. dat Curaçao met 3550 auto's 180.000 U.S. gallon per maand verbruikt, **met** distributie, en Aruba met 2500 auto's 100.000 U.S. gallon verbruikt, **zonder** distributie.

POST VOOR ZWITSERLAND.

Voor belanghebbenden delen wij mede, dat ter zake bevoegde zijde ons mededeelde, dat het **niet mogelijk** is van hier uit post naar Zwitserland te zenden. Dit geldt voor lucht- en zeepost. De daarvoor bestaande bepalingen beslissen, dat geen post over bezet gebied mag worden verzonden, zodat Zwitserland dus onbereikbaar is. De post-autoriteiten in de Verenigde tSaten trekken in deze eenzelfde lijn. Een enkele maal kan het gebeuren, dat wel post uit Zwitserland hier aankomt, omdat er Zwitserse boten zijn, die deze post uit een „Zwitserse" haven „ergens" aan de Europese kust medenemen. De autoriteiten hebben evenwel geen verlof post met deze boten mede terug te geven.

Practisch is dus de enige weg om met Nederland te corresponderen via een tussenadres in Lissabon.

UITZENDING VAN BOSTON.

De Nederlandse uitzending van W. R.U.L. te Boston gaat door. Dus hedenavond de gewone uitzending om 18.30 uur.

VIJFJARIG BESTAAN AERO-CLUB CURAÇAO.

Zeer populaire club viert eerste lustrum.

Aanstaande Zondag zal de Aero Club Curaçao haar vijfjarig bestaan op feestelijke wijze herdenken in de K.L. M.-Hal op Hato. Tevens zullen enkele der sportvliegers blijk geven van hun kunnen, waardoor deze actieve club reeds lang grote bekendheid heeft verworven op ons eiland.

Het program is als volgt: Van 9 tot 10.30 uur vliegen als op alle Zondagen. Van 10.30 tot 11.30 uur passagiersvluchten, waarbij enkele genodigden de kans zullen krijgen zich naar hogere regionen te begeven. Van 11.30 tot 11.45 uur een escadrille-vliegen. (Dit nummer kan nog komen te vervallen). Van 11.45 tot 12 uur demonstraties van kunstvliegen. Van 12 tot 13 uur cocktail. Van 13 tot 14.30 uur noenmaal.

Wij hopen, dat mooi weder deze feestdag zal begunstigen. Is het op gewone Zondagen al een lust voor het oog de kleine gele Piper-Cubs door de lucht te zien vliegen en dansen, morgen zal het zeker nog aardiger zijn. Wij wekken velen op eens op Hato te gaan kijken. De sportvliegers van de Aero-club staan bekend om hun jovialiteit.

NEDERLANDSE ANTILLEN LAWN TENNIS BOND.

Uitslagen kampioenwedstrijden.

Heren halve-eindstrijd: C.A. Smith Jr. tegen N.M. Chumaceiro, gewonnen door Smith 6—3, 6—2, 6—1.

Dames halve-eindstrijd: Mej. Elaine Da Costa Gomez heeft gewonnen van Mej. Elsa Lansberg 4—6, 7—5, 6—0 en Mevr. Esmee L. Maduro heeft gewonen van Mej. Helen Gomperts 6—3, 6—2.

Heden Zaterdag wordt de eindstrijd dames gespeeld tussen Mejuffrouw E. Da Costa Gomez en Mevrouw Esmee L. Maduro en Zondagmiddag om 16.00 uur de eindstrijd Heren tussen de Heren C.A. Smith Jr. en L. Tjin A. Djie. Beide partijen op de C.S.C. banen.

ZIJ WILLEN NIET VECHTEN.

Een jonge Duitse officier, die op Sicilië gevangen genomen werd, klaagde biter, tegen de houding der troepen. Hij gaf hen de schuld voor de snelle verovering van het eiland door de Geallieerden. De officier zeide: „Zij willen gewoon de orders niet gehoorzamen om stand te houden en te vechten." (Met het Noordamerikaanse leger op Sicilië, (AP) 24.7).

Creta hevig gebombardeerd.

IN DE BALKAN ROMMELT HET.

KISKA DOOR ZWARE VLOOTEENHEDEN BESCHOTEN.

Russen vorderen nog steeds.

SPECIAAL RUSSISCH COMMUNIQUÉ.

Als volgt luidt een speciaal Russisch communiqué:

Onze troepen hebben in de richting van Orel hun offensief voortgezet tegen de vijandelijke weerstand en maakten van 4 tot 6½ kilometer voortgang. In de richting van Belgorod overkomen onze troepen de vijandelijke weerstand en tegenaanvallen en maakten zij 5 tot 8 kilometer voortgang.

In het Zuiden, in het gebied ten Zuiden van Izyum en ten Zuid-Westen van Vorosjilovgrad, leverden onze troepen nog gevechten van plaatselijk belang en verbeterden zij hunne posities. Ten Zuid-Westen van Krasnodar verbeterden onze troepen als gevolg van plaatselijke aanvallen hun stellingen.

Op 22 Juli ontwrichten of vernielden onze troepen in de richting van Orel 92 Duitse tanks. 112 Vijandelijke vliegtuigen werden neergehaald in luchtgevechten en door het afweervuur." (Londen, (AP) 24.7).

AANVULLEND RUSSISCH COMMUNIQUÉ.

„In de richting van Orel zetten onze troepen hun offensief voort tegen de vijandelijke weerstand. Ten Noorden van Orel, in het gebied van de stad Bolkhov, welke Woensdag door onze troepen veroverd werd, deden de Duitsers verschillende felle tegenaanvallen. De Sovjet-troepen sloegen alle vijandelijke tegenaanvallen af.

Ongeveer een regiment van het Duitse voetvolk werd opgeruimd. 43 Vijandelijke tanks werden vernield en oorlogsmateriaal werd veroverd, waaronder 19 tanks en 16 kanonnen." (Moskou, (AP) 24.7.

DE RUSSEN NADEREN OREL.

Lynn Heinzerling seint uit Londen: Berlijn meldde hevige nieuwe Russische aanvallen in het Donetsbekken, welke hun linie nabij Kuibysjevo tijdelijk gebroken zouden hebben en berichten uit Moskou deelden mede, dat de Sovjet-legers oprukken voor de uiteindelijke aanval op Orel. Voorts maakten zij 43 kilometer voortgang in de richting van de even belangrijke basis Bryansk aan het Centrale front. Het dichtste bij bevinden de Russen zich op 15 kilometer van Orel. Met de verovering van Bolkhov na verschillende dagen van verwoede gevechten heeft het Sovjet-leger de krachtige Duitse defensies ten Noorden van de stad opgeruimd en zich uitgespreid aan een boog van 80 kilometer welke langs Karachev loopt. Karachev ligt aan de strategische spoorlijn tussen Orel en Bryansk en op 43 kilometer ten Oosten van laatstgenoemde stad. Gemeld wordt, dat andere Russen ten Zuiden van Orel aanvallen tegen een vastberaden Duitse weerstand. In hun communiqué van vandaag beweerden de Duitsers dat hun legers aan het Oostfront krachtig en ongeschokt staan. Men zeide, dat 566 Russische tanks en 105 vliegtuigen Donderdag werden vernield. Een militaire zegsman van Berlijn zeide, dat de gevechten op ongekende schaal gevoerd worden en dat de Duitse tactiek niet is om ten koste van alles de bezette grond te behouden, doch om de vijandelijke gevechtskracht zoveel mogelijk uit te putten. (Londen, (AP) 23.7).

U.S.A.- VLOOT BESCHIET KISKA OPNIEUW.

Als volgt luidt een communiqué van de Noordamerikaanse Marine: In de vroege morgen van 22 Juli vielen Japanse bommenwerpers Funafuti in de Ellice eilanden aan, 2 der bommenwerpers werden neergeschoten. Er is geen melding gemaakt van de materiële schade, doch er werden enkele verliezen geleden onder het personeel. In de namiddag van 22 Juli bombardeerden Noordamerikaanse zware en lichte vlooteenheden de Japanse stellingen op het eiland Kiska. Hoewel de vijand het vuur beantwoordde, werden de Noordamerikaanse schepen niet beschadigd."

Een zegsman van de Noordamerikaanse Marine zeide, dat onder de zware vlooteenheden moderne slagschepen konden behoren met 16-duims kanonnen of oudere slagschepen met 14-duims kanonnen alsook zware kruisers met 8-duims kanonnen. Al deze kanonnen worden in de terminologie van de Marine gerekend tot het zware geschut. Tot de lichte vlooteenheden behoren torpedojagers en lichte kruisers. (Washington, (AP) 23.7).

GEALLIEERD COMMUNIQUÉ VAN NOORD-AFRIKA.

„Ten Zuiden van Catania bieden de Duitsers fel weerstand aan de druk van het 8e leger. Noordamerikaanse troepen bezetten de belangrijke haven van Marsala en gaan voort de vijandelijke weerstand in het Westelijk deel van het eiland op te ruimen. Een groot aantal gevangenen en reusachtige voorraden vijandelijk materiaal zijn in handen gevallen van het 7e leger. Een snel kleiner wordend deel van het eiland is wat overblijft voor de As. In de nacht van 22 op 23 Juli vielen onze bommenwerpers de spoorwegverbindingen te Salerno en het vliegveld te Praticala di Mare aan. De aanvallen op Italiaanse vliegvelden werden gisteren voortgezet met middelzware bommenwerpers, die aanvallen deden op Crotone en Aquina. Zware bommenwerpers vielen Leverano aan.

Vele bommen ontploften in het doelgebied en een aantal vliegtuigen werd op de grond vernield. Zware bommenwerpers stieten op een formatie van vijandelijke vliegtuigen en schoten 12 ervan in luchtgevechten neer. Tijdens de dag werden wegen- en spoorwegverbindingen op Sicilië aangevallen en gevechtsbommenwerpers vielen 10 vijandelijke schuiten onder de Noordkust van het eiland aan en vernielden deze.

Torpedovliegtuigen deden aanvallen op de vijandelijke scheepvaart en boorden een koopvaardijschip in de grond. Voorts werden nog 2 beschadigd en een torpedojager werd in brand gezet. Tijdens deze verrichtingen werd een vijandelijk vliegtuig neergeschoten. Gisteren de gehele dag door zetten de gevechtsvliegtuigen hun patrouillevluchten voort. In de voorgaande nacht schoten onze nachtjagers 3 vijandelijke vliegtuigen neer. Van al deze verrichtingen worden 4 onzer vliegtuigen vermist." (Geallieerd Hoofdkwartier in Nood-Afrika, (AP) 24.7).

BOLIVAR DAG.

Op deze dag, welke in ten minste 5 Zuidamerikaanse landen op feestelijke wijze wordt herdacht, werd 160 jaar geleden een kind geboren, welks naam altijd met eerbied en ontzag genoemd zal worden door millioenen mensen: Simon Bolivar, de Held en Bevrijder van Zuid-Amerika.

Dank zij de Sociedad Bolivariana wordt de herinnering aan dezen groten man steeds levendig gehouden op ons eiland, doch beletten zal dit ons niet om ook enkele woorden te wijden aan zijn nagedachtenis, die van zoveel waarde is voor de vrijheidslievende volken van deze streken.

En juist in deze dagen, nu de wereld wordt geplaagd door een stel fanatieke misdoeners, die alle recht en vrijheid laken, hoort het om hen te eren, die in het verleden steeds gestreden hebben om het mensdom deze gaven te schenken. Wij weten dat ons volk en ons landsbestuur het hierin volkomen eens zijn en behoeven ter staving daarvan slechts te wijzen op de Curaçaose delegatie welke bij de eeuwherdenking van de overbrenging van Bolivars stoffelijk overschot naar de hoofdstad van Venezuela, er de feestelijkheden bijwonen.

De afgevaardigden, de Heren Statenvoorzitter John H. Sprockel en Schout bij nacht Carel J. Baron van Asbeck, ontvingen dezer dagen nog van de Venezolaanse Regering als waardering voor deze belangstelling van Curaçao het ereteken van Commandeur in de Orde van Simon Bolivar.

Van onze kant kunnen wij getuigen welk een groot voorrecht wij het achten, dat de Bevrijder, na de ernstige teleurstelling gehad te hebben, Caracas te moeten opgeven, ons eiland Curaçao tot toevluchtsoord koos om hier het plan te beramen voor de herovering van Venezuela. Het koepeltorentje achter het huis van den Heer Capriles aan de Penstraat, waar de Bevrijder gedurende zijn verblijf alhier woonde, bewaart hiervan een levende herinnering.

De gewaagde onderneming welke na het verblijf op Curaçao volgde, waarbij Bolivar met een groep getrouwen van Colombia uit door de wildernis en over de Andes naar Caracas trok om deze stad te hernemen, is een feit, dat op een lijn gesteld wordt met Xerxes', Alexanders en Napoleons tochten en dat als een der grootste in de geschiedenis bekend zal blijven.

Hiermede was de vrijheidsstrijd van Bolivar niet afgelopen, want nogmaals moest hij de wijk nemen, nogmaals organiseerde hij een onderneming om te verwezenlijken waarvan hij gedroomd had: de Republiek van Groot Colombia.

* * *

Voor heden om 16.30 uur heeft de Sociedad Bolivariana van Curaçao een bijeenkomst belegd in de zalen van de Sociedad, Bredestraat N. 18 (Punda), ter herdenking van de geboortedag des Bevrijders Simón Bolivar en voor het installeren van het nieuwe Bestuur voor de periode 1943—1944.

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika:** Officieel wordt medegedeeld, dat de Geallieerden reeds 60.000 gevangenen op Sicilië gemaakt hebben en dat de Noordamerikanen naar verwachting nog 50.000 zullen binnenhalen. Ongeveer 3% van het aantal gevangenen bestaat uit Duitsers.' Van de 60.000 gevangenen, die reeds binnen zijn, werden 40.000 door de Noordamerikanen genomen. De Duitsers pogen op wanhopige wijze het Noordoostelijk deel van Sicilië te versterken, doch de Noodamerikanen hebben de weg langs de Noordkust „ver ten Westen" van Palermo doorgesneden. Thans zijn zij in positie om te zwenken in de richting van Messina. De vliegvelden op Sicilië zijn veroverd of geneutraliseerd en de vijandelijke luchtmacht is bijna nihil.

— **New York:** Radio-Berlijn maakte melding van een nieuwe Noordamerikaanse aanval ten Noord-Oosten van Enna in Midden-Sicilië en zeide, dat de Noordamerikanen „met supérieure strijdkrachten" aanvielen en door de defensie-linies van de as heenbraken en twee steden veroverden. De radio zeide, dat de Duitse troepen een tegenaanval deden en dat een felle slag zich ontwikkelt.

Houding van den mens tegenover God.

Liturgische houding de meest passende.

Belangrijke publicatie van Dietrich von Hildebrand.

De vorming van onze Persoonlijkheid als gevolg van liturgisch leven,

De vorming van den mens, die liturgisch leeft, is het onderwerp van een boek van den bekwamen Dietrich von Hildebrand **„Liturgy and Personality"** (uitgegeven door Longmans, Green & Company te New York, 218 blz., $ 2). Een boek van dezen auteur vergt reeds bij voorbaat de aandacht, sedert zijn zo mooie boek over het Christelijk huwelijk. Dat het boek werd uitgegeven in de reeks „Golden Measure Books" die onder redactie staat van Jacques Maritain, is nog een factor te meer om dit boek te leven. En de lezing van dit boek is geen teleurstelling.

De Liturgie als zodanig heeft niet tot doel den mens te vormen. Eerste doel der Liturgie is immers God te verheerlijken en te prijzen, zoals zo schoon gezegd wordt in het gebed, dat de Christen zeggen moet wanneer hij het Goddelijk Officie — te veel tot de priesterstand beperkt door de drukten des brugerlevens — beëindigt: Sacrosanctae et individuae Trinitati. Maar bijkomstig doel der Liturgie is het vragen van Gods genade, en ofschoon ook in dit opzicht de Liturgie niet beschouwd moet worden als een psychologisch middel om de weg der genade te bereiden zoals bijvoorbeeld vastenpractijken, het zwijgen, e.d., degeen, die bidt vaart er zelf ook steeds wel bij. Zo viere men ook het Heilig Misoffer niet met de uitsluitende intentie te delen in de te erlangen genaden, doch de intentie zij om God te aanbidden en Hem „door, met en in Christus" de offerande te brengen als conditie waarop 's mensen inlijving in Christus, het volle deelgenootschap in alle genaden, plaats vindt.

De laatste jaren is men teruggekeerd van de wegen, die zoal niet door rationalisten zelf geplaveid, toch zeker met materiaal van het rationalisme bestraat waren. Dietrisch von Hildebrand keert zich ertegen in de liturgie een soort paedagogisch middel te zien. „Het diepste paedagogische effect wordt bereikt door wat juist niet als paedagogisch middel wordt gebruikt: het wordt bereikt door dat, wat onafhankelijk van opvoedkundige werkzaamheid, gegeven wordt als een overvloed. De diepste en meest organische ommekeer des mensen in de geest van Christus wordt juist daar gevonden, waar wij zuiver beantwoorden aan waarden, in het opgeven van onszelf ten bate van Gods glorie, in het verheerlijken van God zoals dit in de godsdienstoefening plaats vindt, in het wijlen vóór Hem, in het ons verheugen in Gods bestaan, in de Glorie des Heren, in de grote werken des Heren. Wanneer wij liturgisch bidden, offeren en God verheerlijken, dan wordt de geest van Christus de onze, de „doen wij Christus" aan, zoals de gewijde texten zeggen".

Uit deze regelen is reeds duidelijk, dat dit boek radicaal afrekent met een soort rubricisme, dat in de oude school de Liturgie van haar gewijde plaats verdrong. Te lang heeft men het denkbeeld gekoesterd, dat de liturgie een soort „Orde van Dienst" zou zijn, zoals in feite in die kringen van het Protestantisme, waar het met het wezen des Christendoms, de Vleeswording des Woords, niet zo nauw meer genomen werd, steeds meer naar voren trad, zodat de aesthetische verzorging des eredienstes de vlag werd, waarmede de verwaterde lading werd gedekt. Ternauwernood is het 19-d'eeuws katholicisme hieraan ontkomen: het moet er aan ontkomen, omdat God niet laat varen de werken Zijner handen en bevestigt hetgeen Zijn hand gewrocht heeft. Onnodig te zeggen, dat het vooral enkele Benedictijner congregaties van West-Europa geweest zijn, die zich weer bewust geworden zijn van de grondslagen waarop de Patriarch van het Westerse monnikendom, St. Benedictus, zijn kleine troep op de Monte Cassino had gevormd naar de geest van den Vader van het hele katholieke monnikendom: St. Basilius de Grote.

Zolang men in de Liturgie slechts ziet een verfraaiïng of een levendmaking van de eredienst kan men evengoed de bioscoop in de arm nemen, die betere methoden ter beschikking heeft. Het is het wezen der Liturgie, dit men zich bewust moet worden en in het welk men leven moet: de sier en tooi van de Liturgie kunnen dan niet achterwege blijven, omdat het ook hier de Geest is, die levend maakt. En zeker zal dan elks streven ernaar zijn om ook het uitwendige zo wel mogelijk verzorgd te hebben, doch men vermijdt dan vanzelf het pad der liturgosen, wien de schrik om het hart slaat, wanneer een kazuifel scheef hangt of het medejubelende volk een strofe vals zingt.

Op deze grondslag stelt ook Von Hildebrand zich, wiens boek met Noordamerikaanse „business - mindedness" tegelijkertijd gepubliceerd wordt in New York, Londen, Calcutta, Bombay, Madras en Toronto. Uitdrukkelijk verklaart de schrijver verder niet in debat of behandeling te treden van dit zijn standpunt. Voor wie dit standpunt met den schrijver innemen kan dit boek slechts een bron van geestelijk voedsel zijn: niet de melkspijs der kinderen, maar de vaste spijze der groten. Vermoedelijk is dit voor dit uitnemende werk het enige bezwaar, dat het niet geschoolden misschien hier en daar wel eens te zwaar zal zijn. Nochtans menen wij den meer geschoolden, die op de Curaçaose eilanden gelukkig zeer zeker ook in voldoende mate te vinden zijn, dit boek van harte aan te bevelen. Hier volgen ten besluite nog de titels van de hoofdstukken: 1) The Liturgy and the Vocation of Man, 2) The Essence of Personality, 3) General Considerations of the Influence of the Liturgy on personality, 4) The Spirit of communion in the Liturgy, 5) The Spirit of reverence in the Liturgy, 6) The spirit of response-to-value in the Liturgy, 7) The State of being spiritually awake in the Liturgy, 8) The Spirit of Discretio in the Liturgy, 9) The spirit of Continuity in the Liturgy, 10) The organic element in the Liturgy, 11) The classical spirit in the Liturgy.

FILM

„Here comes Mr. Jordan" (West-End) is geen gewone film. Joe Pendleton (Robert Montgomery), beroepsbokser, gaat vroegtijdig dood door de schuld van den helper van den Heer Jordan. Als zijn ziel naar het vliegtuig naar de eeuwigheid gebracht wordt houdt Pendleton vol, dat hij naar New York moet om er te gaan boksen. Mijnheer Jordan (Claude Rains) schijnt de leiding te hebben in het werk om de zielen van overledenen ter bestemming te brengen. De Heer Jordan nu is een geest; ook zijn helper (Edward Everett Horton) is een geest. En daar zitten zij opgescheept met de geest van Joe Pendleton. Maar Mijnheer Jordan weet overal raad op.

Aangezien Joe Pendleton pas in 1991 moest sterven zend hij zijn geest naar de aarde terug. Op aarde aangekomen blijkt echter, dat Max Corkle (James Gleason), boksmanager van Pedleton, diens lijk heeft laten verassen.

Teruggekeerd naar den Heer Jordan is deze van oordeel, dat dan een nieuw lichaam voor de geest van Joe Pendleton gezocht moet worden. Na veel omzwervingen op de wereld — zonder resultaat— komt men te New York in het huis van den financier Farnsworth. Deze wordt in zijn badkuip verdronken door eigen echtgenote en secretaris. Terwijl de geest van Joe Pedleton en Mijnheer Jordan in het huis van den bankier zijn, komt een schone jongedame (Evelijn Keyes) om den Heer Farnsworth te spreken. Door een fraude heeft hij haar vader in de gevangenis laten werpen. De geest van Joe Pendleton is geschokt door het geval en wil het meisje, Bette genaamd, helpen. Dus besluit hij tijdelijk het lichaam van Farnsworth aan te nemen. De verwikkelingen waarin hij dan geraakt zijn niet van de lucht. De geest van Joe Pendleton in het lichaam van Farnsworth wil weer boksen en laat Max Corkle komen. Corkle denkt eerst dat Farnsworth gek is als deze hem het geval wil uitleggen. De saxophoon van Pendleton overtuigt hem evenwel. Gesprekken van Farnsworth met den Heer Jordan (die een geest is) brengen Corkle helemaal van streek en derden denken nu dat Corkle gek is.

De geest van Joe Pendleton in het lichaam van Farnsworth brengt tenslotte het fraude-zaakje in het reine maar raakt ook verliefd op Bette. Nu wil de geest het lichaam van Farnsworth niet meer verlaten. Maar het moet, zegt Jordan. Farnsworth wordt voor de tweede maal vermoord en de geest van Joe Pendleton moet naar een nieuw lichaam omzien. Ditmaal valt zijn keuze op den bokser K.O. Murdock. De rest verloopt niet als het begin. Maar hoe het verloopt kan de toeschouwer zelf in West End gaan zien.

Wij ontvingen.

„Jong Suriname" van 23 Juli 1943. Het steeds goed verzorgde blad van J.P.F. staat ditmaal vol van de feestviering ter gelegenheid van het tweejarig bestaan der Vereniging. Ook de Emancipatie-viering wordt herdacht. Voorts vinden wij een stuk over Harry Thacker Burleigh, Componist van „Negro Spirituals", wat Suriname Nieuws en een aardige kinder-rubriek.

Vuur, April-Mei-Juni 1943. Dit blad, dat thans wordt uitgegeven in samenwerking met de Dienst van Ontspanning en Ontwikkeling van onze krijgers, verschijnt thans opeens voor drie maanden tegelijk. De philosophie-lessen van E(lias) zijn daarom wat compact. De schrijver spiegelt zich aan zijn grootvaders, brengt dit in verband met de borrel-zoutjes op May Eve en ijlite die Zaterdagavond op Piscaderabaai danst. Hiermede in verband staan weer impirische ondervindingen van 6, 5, 4, 3 (niet 2) jaar terug en de thans in maanlicht geurende Sebastopolsteeg. Verder bevat het blad aardige leesstukken, denkarbeid, lessen voor den soldaat en vaste mededelingen.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: 23 en 24 Juli:

Telegram Afdeling: tel. 307, na 23 uur tel. 353.

24.7: Schaap, tel. 353, Amalia van Solmslaan 4.

Shipping & Supplies: De Vlieger, tel. 244, Bernhardlaan 10.

Scheepvaart Afdeling: Barends, tel. 440, Emmastad 24.

24.7: v.d. Harst, tel. 701, Emmastad 104.

Dok-afdeling: Van Hasselt, tel. 468 en De Boer, tel. 234.

Prot. Gem. Emmastad: Zondag 25 Juli, 's morgens om 10.30 uur zal Professor Fagginger Auer zijn eerste dienst houden in de kerk te Rio Canario. Alle gemeenteleden worden uitgenodigd, terwijl na de dienst in de consistoriekamer gelegenheid zal zijn om kennis te maken.

Rijpere Jeugd: Hedenavond geen Rijpere Jeugd in verband met Bioscoopvoorstelling op de tennisbaan.

Sociëteit „Asiento": Bioscoop: Zondag 25 Juli as. voorstelling van „The Big Shot" (met Humphrey Bogart). Aanvang 20.30 uur.